Mai 01 2020

NOTAM

DE NORSKE TAMILENES RØST

Dødsdømt på frifot

Bildet er fra den internasjonale veggen i Belfast.

Leiesoldater i krigen mot tamilene på Sri Lanka.

Situasjonen til de tamilske politiske fangene.

NOTAM

ønsker at unge mennesker blir samfunnsengasjerte og politisk aktive. Det er vårt håp at vi engasjerer og motiverer til skriving som en ytringsform.

NOTAM

Innhold

Leder 1

Det tamilske nasjonale spørsmål, motstandskamp og den enhetlige staten Sri Lanka. 2

Tamiler har rett til selvbestemmelse 7

Internasjonal granskning og selvbestemmelsesrett for tamilene er ikke bare ønsker, men krav. 8

Situasjonen til de tamilske politiske fangene. 10

Henvis Sri Lanka til Den internasjonale straffedomstolen. 13

NOTAM er bekymret for familien Collin som sitter kirkeasyl i Finnsnes. 15

Etter koronaens tid. 17

Leiesoldater i krigen mot tamilene på Sri Lanka. 19

Urettferdige systemer blir skapt av mennesker og kan endres av mennesker. 22

Katta i sekken? 25

Framtiden er robot. 28

Vellykket overgang fra direkte formidling til digital formidling i koronatiden. 30

«Thai Pongal», tamilsk nyttårsdag. 31

Kronerulling i Norge redder krigsrammede og alenemødre under koronaen. 32

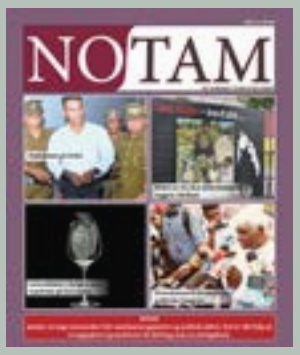

NOTAM
De norske tamilenes røst

Mai 2020

Redaktør:
Gabriel Edwin Rosairo

Layout:
Pooranan ilayathambi

Utgitt av:
Det Tamilske Samordningutvalget
Trondheimsveien 463A
0962
notam@tccnorway.no

Støttet av: Landsrådet for Eelam Tamiler i Norge (NCET)

Sri Lanka etter koranens tid

Oppretting av sannhetskommisjon, kontor for savnede personer, kriminalisering av ufrivillige forsvinninger, forsoning, ansvarlighet og menneskerettigheter inngikk i de 25 punktene i Menneskerettighetsrådets resolusjon nr. 30/1, oktober 2015. Sri Lankas regjering har nå sagt at de ikke lenger vil samarbeide om å implementere resolusjonene som de selv gikk med på å gjennomføre.

President Rajapaksa lovet under valgkampen at når han ble valgt, ville han løslate alle militære tjenestemenn som sitter i arrest og er anklaget for eventuelle forbrytelser. Han kalte samtidig beskyldningene mot dem absurde. Han ga nylig amnesti til en soldat som ble dømt for å ha drept åtte tamilske sivile inkludert tre barn.

Mens verden er opptatt av pandemien og landet er i unntakstilstand, bruker han anledningen til å frigi krigsforbryteren. Med denne handlingen viser han også stor forakt for domstolen. Dette skjer mens de tamilske politiske fangene sitter innesperret i årevis uten lov og dom. Dette er en handling som vekker avsky blant tamiler. Hendelsen skapte sterke reaksjoner blant lokale og internasjonale menneskerettighetsorganisasjoner. Singalesiske ekstremistgrupper og buddhistmunkene som lenge har drevet med lobbyvirksomhet, roste benådningen.

Hærsjefen, som er anklaget for krigsforbrytelser, er blitt utnevnt til å lede alle pandemirelaterte oppgaver i landet. Sri Lanka militariserte det som burde ha vært en sivil folkehelseoppgave for å møte pandemiutbruddet. For presidenten handler pandemiutbruddet først og fremst om å fremme militære interesser og å popularisere militærets innsats under pandemien, for å skaffe seg politiske gevinster ved kommende parlamentsvalget.

Verden har sett millitærediktatur komme og gå i flere land. Presidenten i Sri Lanka har lagt sin egen uniform til side, men er omgitt av menn i militæruniformer. Hvorvidt singalesisk buddhistiske ekstremister med uniformer eller i sivile klær og med Rajapaksa familien i spissen kommer til å herje med tamilene i landet også etter pandemien, gjenstår å se.

Brødrene Rajapaksa styrte landet, førte krigen og vant over tamilene med massiv brutalitet. De fikk direkte og indirekte støtte fra rivaliserende stormakter som ønsker dominans i Det indiske hav.

Etter koronaens tid vil land med økonomiske problemer ha nok med egen gjenoppbygging. Sri Lanka må også komme seg helskinnet gjennom disse utfordringene, samtidig med at stormaktene rivaliserer i området. Sri Lankas historie viser at uten å bygge tillitt til sin egen tamilske befolkning, er langsiktig utvikling i landet en utopi.

Bildet er fra den internasjonale veggen i Belfast. Retten til selvbestemmelse avgjøres ikke i Colombo eller av Det internasjonale samfunn, men av den tamilske nasjonens egne folk, tamilene selv.

Det tamilske nasjonale spørsmål, motstandskamp og den enhetlige staten Sri Lanka.

– Athithan Jayapalan –

Den tåreformede øya i hjertet av Det indiske hav, i dag kjent som Sri Lanka, har siden oldtiden vært et sentralt bindeledd i handelen mellom greske bystater og det romerske imperiet i middelhavsområdet og kongedømmene i Midtøsten, Sør-Asia og Det fjerne Østen. Sjøfartsveier og handelen som ble opprettet igjennom dem, ble et sentralt fundament i en verdensomfattende handel.

Fra det 15. til det 19. århundre, ble Det indiske hav og igjen Sri Lanka, et viktig strategisk punkt for å utøve innflytelse og legge betingelser for forløperen til den moderne verdensøkonomien. Den portugisiske, dansk-norske, nederlandske, franske og britiske kolonimakta har fra tid til annen kjempet om denne øya. Det var portugiserne, nederlenderne og britene som sikret seg kontroll og innlemmet det i sine koloniale imperier.

Under andre verdenskrig ble Sri Lanka med en av de mest egnede, naturlige havner på kloden, Trincomalee, hovedsete for den britiske marinen i Det indiske hav, hvor krigsinnsatsen mot Japan og Tyskland ble iverksatt. D. S Senanayake og UNP ledet øya etter uavhengigheten i 1948. Øya forble

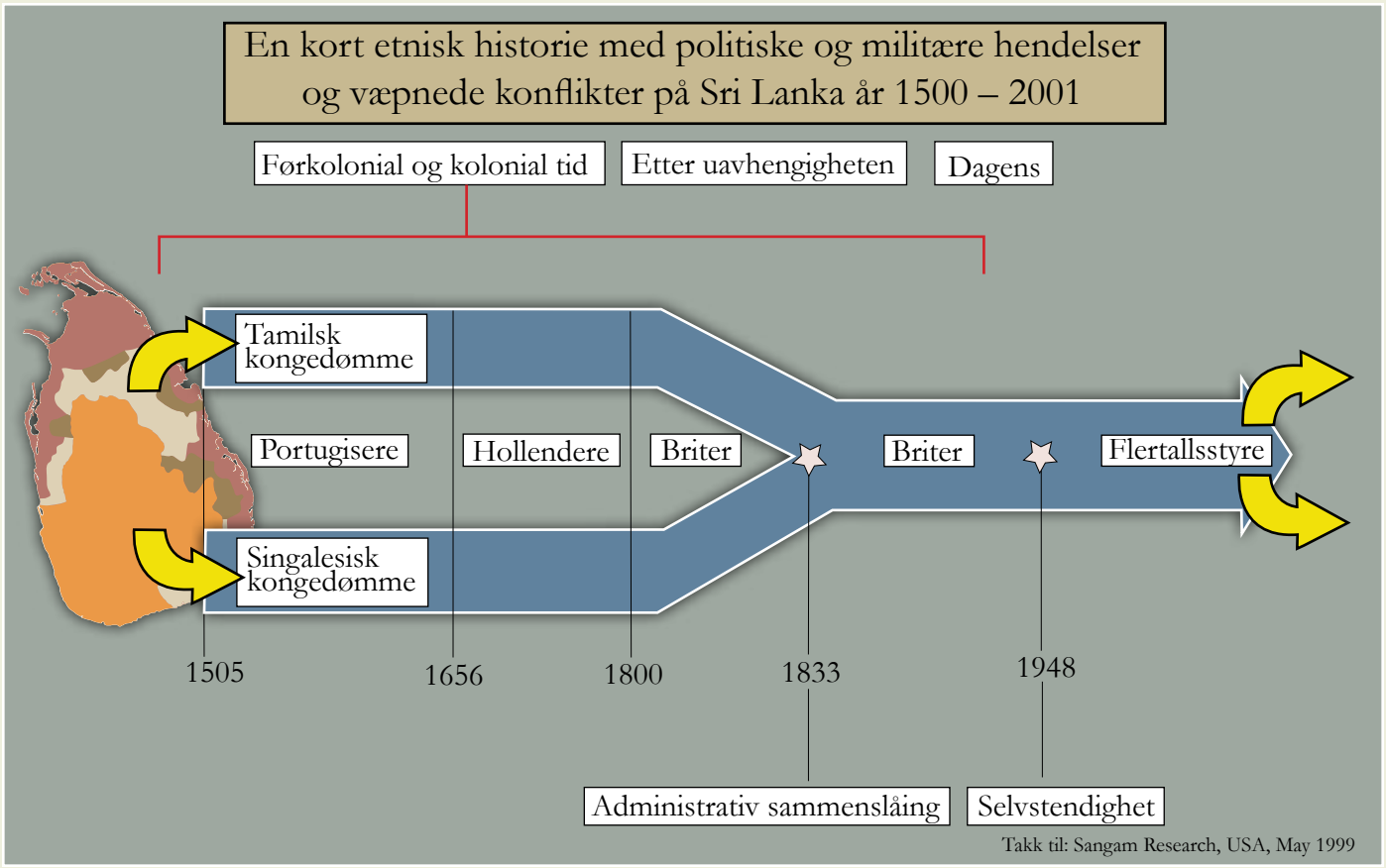

imidlertid under britisk overherredømme, som betydde at forsvarspolitisk sett var staten under ansvar av Det britiske imperiet og Trincomalee-havnen var i britisk tjeneste. I løpet av 1970-tallet, og som følge av opptrapping av den kalde krigen og de geo-politiske motsetningene mellom Sovjetunionen og USA, tok sistnevnte over den tradisjonelle funksjonen til Det britiske imperiet som den ledende imperialistiske makten i verden. USA ble en ivrig støttespiller av den enhetlige staten på Sri Lanka og den politiske ledelse som skiftet hender mellom forskjellige singalesisktalende eliter.

Arkeologiske og historiske forskninger og kilder viser til at Sri Lanka i historisk forstand har vært forbundet med oppblomstring av sivilisasjon og handelsvirksomheter i Sør-India. Historisk vokste det frem forløpere til to nasjonale formasjoner, den ene tamilsktalende og den andre singalesisktalende på Sri Lanka.

Under portugisisk og nederlandsk kolonistyre, ble begge nasjoner frarøvet suverenitet og utsatt for kolonial undertrykkelse og religiøse forfølgelser. Disse to kolonimaktene kontrollerte kystområdene på Sri Lanka, men ikke høylandet i sør eller Vanni-jungelen i nord.

Administrasjonen var også desentralisert og adskilt mellom provinsene. Deres midlertidige koloniale interesser var å sikre seg naturressurser og plantasjer, samt å bruke øya som en base for å kontrollere ytterlige kolonier i Det indiske hav og utøve betingelser på de sjøbaserte handelsveiene.

I 1799, under krigene som fulgte den franske revolusjonen, erobret britene Sri Lanka og sikret seg kystområdene som ble kontrollert av Nederland. Nederland ble erobret av Den første franske republikk, og følgelig sto Sri Lanka i britisk øyne i fare for å falle i franske hender.

En militær kampanje ble iverksatt fra det britiskkontrollerte India, og på kort tid ble nederlandsk kontrollerte områder av Sri Lanka erobret. I løpet av de neste 16 årene slo britene ned motstandskampen drevet av den tamilske høvdingen av Vanni, Pandara Vanniyan og hans allierte mot kolonimakten i Vanni området. I løpet av denne tiden erobret også britene det uavhengige Kandy-kongedømmet. Øya ble for første gang forent under ett politisk styre, vel å merke av en kolonimakt.

I løpet av 1820-tallet ble en britisk militæroffiser og en administrator, Colebrook og Cameron, sendt til Sri Lanka for å undersøke den nye kronkolonien, de rapportere om et administrativt system som reflekterte de strategiske og kapitalistiske interesser til Det britiske imperiet. I ly av Colebrook og Cameron rapporten, ble en enhetlig stat med sentralstyrt makt og kapitalistisk produksjonssystem etablert på Sri Lanka. Det er denne statsformen som regjerer Sri Lanka den dag i dag. Den ble imidlertid ikke skapt på grunnlag av at det fantes to historisk formede nasjoner.

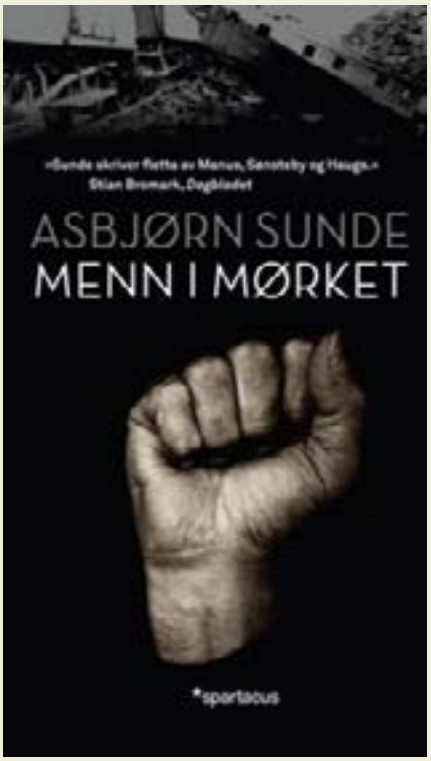

Boka «Menn i mørket» er Asbjørn Edvin Sundes egen beretning om opplevelser som leder for Osvaldgruppa. Han deltok i borgerkrigen i Spania sammen med motstandere av Frankodiktaturet. Da tyskerne invaderte Norge ble han landets viktigste sabotasjeleder. I 1954 ble han dømt til åtte års fengsel for landssvik.

Britisk kolonistyre iverksatte også en kunnskapsproduksjon hvor gamle pali-buddhistiske tekster, som Mahavamsaene fra Sri Lanka ble tolket, oversatt og gjengitt som sammendrag på engelsk og presentert som den vitenskapelige historien om Sri Lanka. I denne fortellingen var Sri Lanka fra oldtiden et forent politisk system, hvor buddhistisk religion og presteskap var sentralt og den singalesiske befolkningen de innfødte.

Tamilsk historisk eksistens og tilhørighet til øya ble dermed fornektet. En engelskutdannet singalesisk elite ble favorisert av kolonimakten og opplært i funksjoner av den koloniale staten, samt utdannet i denne sammenfattende Mahavamsa-historien. Denne engelskutdannede singalesiske eliten fikk overført statsmakta fra britene i 1948.

I løpet av siste halvdel av det 20. århundre, har denne singalesiske eliten iverksatt administrative, økonomiske og kulturelle prosesser som konsoliderte den nasjonale undertrykkelse, diskriminering og det strukturelle folkemordet mot den tamilske nasjonen og deres tradisjonelle hjemland i provinsene i nord og øst.

En nasjonal og ikke-voldelig tamilsk politisk motstand under Federal Party fra 1948 til 1961, ble møtt av statens repressive apparat som politi, rettsvesen og militæret.

I tiden som fulgte dannet tamilske ungdommer og studenter opprørsbevegelser som mobiliserte til væpnet kamp for å sette en stopper for den nasjonale undertrykkelsen, og for å ta tilbake den rettmessige tamilske selvbestemmelse og suverenitet. Dette betydde i bunn og grunn en reformering av den enhetlige staten, som igjen ble grunnlagt i ly av eksterne og imperialistiske interesser.

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) eller Tamiltigerne, ble den mest disiplinerte og effektive motstandsbevegelsen og fikk en omfattende

Osvald-monumentet ble avduket 1.mai.2015 foran Østbanehallen. Den 4. oktober 2013 ble åtte gjenlevende medlemmer av Osvaldgruppa hedret av Regjeringen for sin virksomhet under krigen.

populær støtte fra det tamilske folket. Den srilankiske staten, bistått av Storbritannia og USA, iverksatte en militær og politisk bekjempelse av den oppblomstrende nasjonale motstandskampen til tamilene. Sri Lankas militære styrker, som i 1979 ble mobilisert i det tamilske hjemlandet nord-øst på øya, er der den dag i dag

Det norske folket minnes stadig vekk «Gutta på skauen» og motstanden som ble mobilisert mot nazi-okkupasjonen av Norge. Denne femårige okkupasjonen kostet over 10 000 menneskeliv i Norge, og folkelig motstand fant fort sted. Milorg og Kompani Linge var motstandsfolk som forholdt seg til Storbritannia og senere USAs interesser, mens de kommunistorienterte Osvald- og Pelle-gruppene og partisanene i Nord-Norge var uavhengige eller allierte med Sovjetunionens interesser.

De sistnevnte ble svertet og nektet sin rettmessige plass som motstandsfolk. Dette er et mørkt kapittel i norsk etterkrigshistorie og de ble først nylig offentlig anerkjent.

Denne delen av den norske motstanden ble forsøkt visket bort fra det norske folkeminnet, mens Milorg og Kompani Linge derimot ble feiret som nasjonale frigjøringshelter etter 1945. Under motstandskampen, når disse grupperingene drev undergrunns virksomhet og treningsleirer i skog og fjellområder, var det ikke ukjent at forbipasserende bønder ble anholdt eller henrettet for å forhindre potensiell nazi-infiltrasjon eller etterretning om deres posisjoner. Både de som var mistenkt for å være eller var kjent som informanter, provokatører eller samarbeidet med den tyske okkupasjonsmakt ble likvidert. Slike uheldige hendelser forekommer i den spesielle situasjonen som fremkalles av nasjonal undertrykkelse, okkupasjon og væpnet motstandskamp.

Dette er heller ikke unntak i historien om den tamilske motstandskampen som utspilte seg på Sri Lanka. Dette glemmes fort i norske og internasjonale medier og folkeopinionens forståelse av Sri Lanka og tamilsk frigjøringskamp.

Tamilsk nasjonal motstandskamp, som har utviklet seg i forskjellige former, har i prinsippet vært for å avvikle militærokkupasjonen samt prosessen som fører til nasjonal undertrykkelse og strukturelt folkemord ovenfor den tamilske nasjonen. Denne undertrykkelsen er rotfestet i den enhetlige stat og benektelsen av tamilsk selvbestemmelsesrett. Derav følger det tamilske kravet om å reformere statens administrative strukturer og fordelingen av statsmakta, til faktisk å representere den demografiske virkeligheten på Sri Lanka.

En påminnelse igjen basert på moderne norsk historie, er 1905; det norske nasjonale spørsmål og kampen for selvbestemmelsesrett og løsrivelse fra unionen med Sverige. Den brede oppslutningen blant nordmenn, fra borgerskap til arbeidere, fiskere og bønder, til støtte

Regjeringens politikk som ble ansett av tamilene som diskriminerende, førte til ikkevoldelige sittnedaksjoner på 1950, -60 og -70 tallet. Bildet er fra en av protestene foran regjeringskontoret i Jaffna.

for norsk selvbestemmelsesrett og løsrivelse fra Sverige, ble motarbeidet av det svenske borgerskapet, presteskapet og monarkiet.

Fraksjoner av Europas venstreside ledet av Rosa Luxemburg og Semen Semkovsky, motsatte seg både det norske og det polske nasjonale spørsmålet og disse undertrykte nasjoners rett til løsrivelse fra det svenske kongedømmet og Det russiske imperiet. Argumenter for ikke å støtte en borgerligledet motstandskamp og nasjonal selvbestemmelsesrett ble lagt frem. V.I. Lenin, leder av den russiske revolusjonen og Bolsjevikpartiet knuste disse argumentene i sin klassiske «The Rights of Nations to Self Determination» (1914). Han påpekte at å nekte en undertrykket nasjons rett til løsrivelse eller selv bestemmelsesrett er lik den nasjonale sjåvinismen som svenske og russiske statsmakter mobiliserer for å undertrykke det norske eller det polske folk. Han belyste videre at en borgerlig nasjonal revolusjon er nødvendig for å ødelegge det etablerte imperiet, eller den kapitalistiske stats funksjonalitet og etablere nasjonal frigjøring før en sosialistisk revolusjon kan bli bærekraftig og gjennomførbart.

Dermed påpekte han at Den svenske arbeiderbevegelsen, som for øvrig tilhørte den undertrykkende nasjonen, var eksemplarisk da de i sann internasjonal ånd støttet det undertrykte norske folks nasjonale ambisjoner om selvbestemmelsesrett. I 1905 løsrives Norge fra Sverige etter en folkeavstemning blant det norske folk.

På samme måte skal den tamilske nasjonens rett til suverenitet og selvbestemmelsesrett ikke bestemmes i Colombo, eller av Det internasjonale samfunn, men av nasjonens tamilske folk. Vaddukottai resolusjonen fra 1976, samt over førti år med nasjonal motstandskamp er et testament til den tamilske nasjonens ønske om selvbestemmelse og selvstyre.

Tamiler har rett til selvbestemmelse

– NOTAM –

I over 72 år har tamilene kjempet for sine rettigheter. Sri Lanka fikk selvstendighet fra britene 4. februar 1948. Inntil da var den nordlige og østlige delen av øya tamilenes hjemland, kalt Tamil Eelam. Siden selvstendigheten i 1948 har tamilene blitt nektet sine demokratiske, sivile, akademiske og økonomiske rettigheter av staten Sri Lanka.

Det foregår en kontinuerlig makt og endringspolitikk for å utslette tamilsk identitet og historie. Demografiske, strukturelle og etniske sammensettinger endres. Tamilenes rettigheter blir marginalisert. Målet er å fjerne restene av den tamilske nasjonen og gjøre Sri Lanka til en buddhistisk singalesisk stat.

Staten Sri Lanka kalte tamilene for terrorister og ville frigjøre dem fra sine egne ledere. Avtaler om maktfordeling inngått mellom tamilske og singalesiske politikere er ensidige og de er gjentatte ganger blitt vraket av singalesiske regjeringer. Politisk motivert vold, drap og plyndring ble organisert av myndighetene som et middel for å gjennomføre etnisk rensing. Etter 35 år med fredelig motstand tok tamilene til våpen i 1983 for å få selvbestemmelse og for å gjenvinne sitt tapte hjemland Tamil Eelam.

Det er bevist at staten brukte tungt artilleri, flybomber og klasebomber mot store folkemengder, skoler og sykehus under den langvarige krigen. Ofrene var landets egne innbyggere, tamiler.

Verdenssamfunnet vet at staten Sri Lanka ikke lever opp til prinsippet om forpliktelsen til å beskytte sine tamilske borgere. Tamilske pårørende leter fortsatt etter sine kjære. President Gotabaya Rajapaksa, som er tiltalt for krigsforbrytelser, innrømmet at alle de som forsvant under krigen er døde. Pårørende har ikke fått noe bevis på at dette er tilfelle og rettsstaten må i så fall finne ut hvordan de ble drept, hvem som drepte dem og hvor de ble gravlagt. Gjerningspersonene må selvsagt straffeforfølges. Humanitære organisasjoner, menneskerettighetsorganisasjoner og internasjonale medier rapporterer fortsatt om brudd på menneskerettighetene i Sri Lanka.

Når den enkelte stat ikke kan leve opp til forpliktelsen om å beskytte sine egne borgere, har det internasjonale samfunnet plikt til å hjelpe ofrene!

På samme måte som i Rwanda, Bosnia og Burma har verdenssamfunnet med FN i spissen vært et handlingslammet vitne til nedslakting av mennesker i Sri Lanka.

Tamilene forventer at Norge og verdenssamfunnet påser at prinsippet om «ansvar for å beskytte» også gjelder for tamilene i Sri Lanka. På den måten vil tamilene kunne oppnå de rettigheter de har krav på.

Aanantha Suthakaran
Tamilsk politisk fange

Sunil Rathnayake
Krigshelt

Familie: Kona døde i 2018. Sønn og datter	*Familie: Kone og datter*
Arrestert: Arrestert i 2008	*Arrestert: Arrestert 25.12.2000*
Anklage: Dømt for å være involvert i en LTTE-bombesprengning i Piliyandala, 2008	*Anklage: Åtte internflyktninger som var på vei hjem for å se til eiendommene sine ble drept og gravlagt i en massegrav i 2000.*
Dom: Ble dømt til livsvarig fengsel av Høyesterett i Colombo i 2017.	*Dom: Fikk dødsdom av Høyesterett i Colombo i 2015.*
Amnesti: Tidligere president Maithripala har lovet de to barna at han vil ta initiativ til å frigi faren deres fra fengslet og gjenforene dem med han før nyåret 2018. Det viste seg å være en løgn.	*Amnesti: Rathnayake ble gitt fullt amnesti av president Gotabaya Rajapaksa i mars 2020.*

I skyggen av koronaen ble den tidligere regjeringssoldaten gitt amnesti av presidenten og løslatt.

Internasjonal granskning og selvbestemmelsesrett for tamilene er ikke bare ønsker, men krav.

–Shobana Thavanathan–

I skyggen av koronaen ble tidligere regjeringssoldat Sunil Ratnayake, 26. mars 2020 gitt amnesti av presidenten for sine krigsforbrytelser og løslatt.

Han ble løslatt som en krigshelt av Gotabaya Rajapaksa, et annet av mange ansikter bak det brutale folkemordet på tamilene, men nå Sri Lankas president. Dette er en konsekvens av interngranskning av krigsforbrytelser i en enhetlig stat.

Mirusuvil-massakren

Desember 2000 var en tid med hyppige bombeangrep i nord-provinsen Jaffna. Bombeangrepene ble utført i regi av den srilankiske regjeringen og flere hus ble bombet. Dette førte til at folket måtte sette på sprang og flykte fra byene. Etter å ha vært på flukt, vendte en gruppe tamiler 19. desember tilbake til sine hjem i byen Mirusuvil i Jaffna for å hente eiendeler. Det var da den grusomme hendelsen fant sted.

Den gang var Sunil Ratnayake soldat i den srilankiske regjeringshæren. Han stoppet gruppen under påskudd av en undersøkelse. Under denne såkalte undersøkelsen var det en som klarte å rømme og berge livet. Han er i ettertid blitt et viktig vitne til massakren på 8 tamiler, deriblant 3 barn, hvorav den yngste var 5 år. Disse uskyldige menneskene ble torturert før de fikk bind for øynene, halsen avkuttet og deretter dumpet i kloakken. Denne massakren er kjent som Mirusuvil-massakren.

Dødsdømt på frifot

Ratnayake ble funnet skyldig i 17 lovbrudd, deriblant for illegalt å ha samlet ei gruppe soldater med tydelige intensjoner om å torturere og drepe de åtte sivile tamilene. Han fikk en dødsdom i Høyesterett i 2015. Ettersom det ikke er dødsstraff i Sri Lanka, tilsvarer dette soning på livstid.

Ifølge Amnesty International skal Gotabaya Rajapaksa allerede før han vant valget ha uttalt at han ville frifinne og løslate ''krigsheltene'', de som ble fengslet på ''grunnløse'' anklagelser. Som forventet ble han president og han startet sitt arbeid med å ''renvaske'' fengslede, tidligere kollegaer. Det perfekte og sikreste tidspunktet for å sette fri Sunil Ratnayake måtte vel være under pandemien som nå ryster hele verden. For om ikke nå, når kan man ellers slippe løs krigsforbrytere uten at det vekker særlig oppsikt?

Dette er Sri Lanka

Presidenten på Sri Lanka, Gotabaya Rajapaksa, er tidligere selv beskyldt for krigsforbrytelser under sluttfasen av krigen. Den gang var han forsvarsminister. Blodet fra det brutale folkemordet har fremdeles ikke størknet, men han er tilbake. Tilbake som president. Dette er hva man blir belønnet med for å ha vært med på å utføre massakre av tamiler. Dette er Sri Lanka. Og det er denne staten det internasjonale samfunnet vil gi mulighet for å etterforske egne massakre på egne borgere.

Ikke bare ønsker, men krav

Det har nå gått over 72 år siden Sri Lanka fikk sin uavhengighet fra Storbritannina og siden den gang har den srilankiske stat laget lover og regler som fratar den tamilske befolkningen deres grunnleggende og demokratiske rettigheter. Selv etter en langvarig borgerkrig kan tamilene med andre ord bare demonstrere, men ikke forlange endringer i henhold til deres politisk forventninger eller beskyttelse mot urett.

Til tross for at Sri Lanka har to folkegrupper, er det en enhetlig stat hvor all makt er konsentrert i Colombo. Dette er hovedgrunnen til at tamilene ikke har en plattform for å uttrykke sin politiske misnøye, sine nasjonale mål og forventninger eller forhindre lovbrudd mot det tamilske folk. Derfor er det sentralt og helt grunnleggende at tamilene på øya får selvbestemmelsesrett og politisk makt. På den måten kan tamilene beskytte seg selv mot urett uten å måtte bøte med livet.

Selvbestemmelsesrett og internasjonal granskning av grove lovbrudd, misbruk av internasjonale menneskerettighetslover og alvorlig brudd på internasjonal humanitærrett er hva som trengs. Dette er ikke bare ønsker, men krav. Det er først da rettferdigheten vil seire og dette kravet må fremmes og støttes av det internasjonale samfunnet.

Situasjonen til de tamilske politiske fangene.

– Sambavi Vethananthan –

At misfornøyde singalesiske ungdommer i sør reiste seg mot statens økonomiske politikk, er en del av Sri Lankas historie. Styresmaktene slo brutalt ned opprøret. De fengslede ungdommene ble løslatt etter noen år og innlemmet i samfunnet. Årsaken er den singalesisk politiske eliten sitt syn på singalesiske ungdommer i sør.

Buddhistisk singalesiske ekstremister påvirket politikerne i tiden etter uavhengigheten til å forfølge og ekskludere tamilene fra den politiske, økonomiske og sosiale dagsorden. Etter grunnlovsendringen i 1972 befant tamilene seg i en politisk ørkenvandring med påfølgende hindringer; problemer med å kunne skaffe seg høyere utdanning, at de tamilske områdene ble okkupert av singalesiske bosettere, politivold mot fredelige demonstranter og ved militarisering av tamilske områder. Staten Sri Lanka tvang tamilsk ungdom til å ty til væpnet motstand. Som et ledd i å kvele tamilenes politiske kamp, ble tamilske områder militarisert og hele den tamilske befolkningen ble terroriststemplet da det ble innført antiterrorlovgivning i landet. I henhold til denne loven ble landets fengsler overfylte med tamilske politiske fanger og mange ble tvunget til å tilstå.

Den tamilske frigjøringsbevegelsen LTTE og regjeringen hadde samtaler angående disse politiske fangene. Noen av dem ble også løslatt under Indo-Lankapakten i 1978. I et spill for galleriet, holdt politikerne i sør samtaler med tamilenes frigjøringsorganisasjon i Thimbu og i Genève. Det ble gitt ut deklarasjoner, det ble inngått fredsavtaler og våpenhvileavtaler.

Etter krigen i 2009 hevdet regjeringen at 12 000 tamilske fanger var rehabilitert og gjenforent med samfunnet. Millitærets seier over LTTE var et faktum etter en massiv nedslakting av tamiler.

Landet feiret de tre våpengrenenes seier over LTTE sitt nederlag. Verden må få vite at LTTE gjenkomst er umulig. Men staten ønsket ikke å løslate de politiske fangene på samme måte som de løslot de singalesiske fangene i sør etter ungdomsopprøret. LTTE sine avhoppere Karuna Amman og Pillaiyan, som ledet tamilenes uavhengighetskamp øst i landet, fikk forlate Sri Lanka og fikk senere bevege seg fritt. De fikk også verv i det den gang statsbærende politisk partiet og ble ministere og delstatsministere, mens de som ble ledet av dem fortsatt sitter i fengsel. På denne måten ydmyket staten tamilene og tamilske politikere. Karuna og Pillaiyan har til gode å si at den friheten som de selv opplever må også de politiske fangene få. De har heller ikke lagt noe press på myndighetene til å løslate de politiske fangene.

Da Mahinda Rajapaksa var president i 2010, organiserte politiske fanger og andre organisasjoner forskjellige markeringer for å oppfordre myndighetene til å løslate de politiske fangene. Myndighetene ville ikke fremskynde etterforskningene. I stedet opprettet de spesialdomstoler i Tangalle,Mannar,Anuradhapura og Colombo som en uthalingstaktikk. Det er kun avskaffelse av antiterrorloven som kan løslate politiske fanger. Det ønsker ikke den singalesiske eliten på grunn av sin egen politiske framtid. Frigivelse av tamilske politiske fanger vil påkalle singalesere og buddhisters vrede. Væpnede grener kan vende seg mot makthavere, og de er redde for dette vil komme opposisjonspartier til gode.

Myndighetene som gjennomførte de etniske drapene, ønsker fortsatt å beholde antiterror-lovgivningen i landet. Det gir staten mulighet til å fortsatt holde politiske fanger fengslet, straffe dem, spre frykt blant tamiler og hindre framtidig politisk arbeid.

Tamilske politiske ledere har ingen intensjoner om å arbeide aktivt for å løslate de politiske fangene. Selv om de henviser til løslatelse av politiske fanger i sine valgmanifest, taler under valgkampanjer og i parlamentet, har de ikke utøvd tilstrekkelig press mot regjeringen for å løslate politiske fanger uten betingelser. Da tamiler og samfunnsengasjerte i nord og øst på Sri Lanka organiserte demonstrasjoner og protesterte til støtte for de politiske fangene, glimret de tamilske politikerne med sitt fravær. De markedsførte i stedet seg selv med individuelle medieuttalelser og egne markeringer. De er udugelige og ikke i stand til å utøve press mot sin egen partiledelse.

En annen fraksjon blant tamilske politikere vil løslate fangene via rettsapparatet. De ønsker ikke å politisere de politiske fangenes situasjon. De ønsket ikke å presse myndighetene til å løslate de politiske fangene. De er mest opptatt av å markere seg ved å distansere seg selv fra LTTE sin politikk.

Den katolske presten Fr. Sakthivel er en kjent støttespiller for tamilske politiske fanger.

Det er ikke bare ønsket om fortsatt å nyte fordelene fra staten de er opptatt av, de er også redd for omgivelsenes vrede og sin egen politiske framtid. Å havne i politisk ingenmannsland er den største frykten blant disse politikerne.

En annen gruppe ønsker at presidenten må gi amnesti til politiske fanger. Dette er en måte å få politikerne til å innrømme at de politiske fangene var skyld i noe. Dermed gir de indirekte ansvarsfrihet for statens handlinger. Om politiske fanger er kriminelle, da er politikere som driver politikk på politiske fanger også kriminelle. Man må anta at de på ingen måte er kvalifisert til å drive politikk blant tamilene i tamilenes hjemland.

Tamil National Alliance (TNA) Hver gang de politiske fangene sultestreiker og krever løslatelse, har TNA politikerne delt ut falske løfter og avsluttet kampen deres. Det er ikke en overdrivelser å si at politikerne handlet på vegne av regjeringen for å lure de politiske fangene. Siden 2015 har de støttet opp om Ranil Wickremesinghe sin regjering. TNA ga ubetinget støtte til Ranil Wickremesinghe for å holde på statsministerposten. Hva har de oppnådd?

President Maithripala Sirisena, som ble sverget inn som president i 2015, løslot en politisk fange som ble beskyldt for å ha prøvd å drepe ham på uavhengighetsdagen. Maithripala Sirisena ønsket politisk velvilje blant

tamilene ved å løslate en slik person som uansett ville ha blitt frikjent for handlingene i en rettferdig rettsak. Men TNA nøt sine egne fordeler og privilegier og stemte ikke overens med tamilenes forventninger i parlamentet. Dermed gikk de glipp av mulighetene de hadde gjennom

fem år til å jobbe for tamilene. Da fangene sultestreiket, spesielt i fengslene i Colombo og Anuradhapura, besøkte tamilske politikere samlet eller hver for seg de aktuelle fengslene med mål om å få avsluttet streiken. De politiske fangene i Anuradhpura krevde at TNA skulle stille betingelser under budsjettforhandlingene i 2018 for å få presentert fangenes sak i parlamentet. Politikerne ga dem løftet, et løfte som senere ble trukket tilbake.

Ranil Wikramasingah fikk igjen støtte under statskuppet i 2018, og i den forbindelsen fremmet TNA et krav om løslatelse av politiske fanger. Men hvilket krav som ble stilt til statsminister Ranil Wikramasingah er oppfylt? Han er taus angående løslatelse av politiske fanger og TNA har ingen innvendinger.

Aktivister fra sivilsamfunnet kjørte flere kampanjer for å øke oppmerksomheten rund løslatelse av politiske fanger. I 2017 gikk 19 organisasjoner sammen om en kampanje. I forbindelse med denne kampanjen ble butikker stengt og kollektivtrafikken lammet. Da presidenten kom til Jaffna ble det demonstrert med svart flagg. Presidenten ønsket å snakke med demonstranter, men på grunn av enkeltes egeninteresse uteble samtalen. Til tross for mange ulike markeringer på forskjellige steder til støtte for politiske fanger, gjør manglende samordning at markeringene ikke har noen positiv effekt.

Dagens myndigheter sier at det ikke finnes noen politiske fanger i landet. De som sitter inne i dag, er arrestert i henhold til antiterrorloven. Myndighetene har ingen planer om å avskaffe denne loven. Det er ingen håp i vente fra dagens regjering.

Alle som har kjempet de politiske fangers sak er slitne fordi de ikke har støtte i den tamilske politiske ledelsen som ikke utøver noe press på staten. Aktivistene føler på sinne og avsky mot den tamilske politiske ledelsen som har lurt dem gang på gang.

På grunn av fengselsisolasjon og avstand til familie og omgangskrets er fangene utsatt for psykiske plager. Følelsen av å ha blitt glemt, sviktet og uten noen rettsbehandling i sikte, gir en følelsen av håpløshet. Det er ingen frihet for politiske fanger innen rekkevidde. Fattige kår i nær familie, år som forsvinner og et generelt mentalt slit, gjør at de politiske fangene blir utsatt for flere sykdommer. Magesår, høyt blodtrykk og diabetes er noen av dem. Manglende tidsriktig behandling og sykdomspleie, mangelfulle medisiner og dårlig kosthold har forårsaket kroniske sykdommer. Flere har dødd, noe er blitt suicidale.

Årsaken til denne kritiske tilstanden er myndighetenes, de tamilske politikernes og samfunnsaktørenes manglende bekymring for politiske fanger. I denne virkeligheten lever de politiske fangene under enormt psykiske stress.

Tenk nok en gang om det betyr noe å minne heltenes dag og la flammene brenne. Om du døde under krigen ville du har blitt husket som en martyr. I dag er de politiske fangene politisk utstøtt. På grunn av de tamilske politiske fangenes situasjon, vil etterkommere ta avstand fra all form for politisk kamp og tamilenes politiske skjebne henger dermed i en tynn tråd.

Henvis Sri Lanka til Den internasjonale straffedomstolen.

– Steven Pushparajah K –

Hensikten med dette tidsskriftet er blant annet å fortelle den norske befolkningen om tamilenes rettferdighetskamp. I Norge mangler det gode norskspråklige informasjonskanaler for å ta opp det nasjonale spørsmålet om tamiler. Vi har arbeidet gjennom Notam for å fylle dette gapet. Dette tidsskriftet lanseres 1. mai hvert år. Historien om tamilene på Sri Lanka består av smertefulle hendelser og folkemord.

Ceylon, i dag kjent som Sri Lanka, blei kolonisert av europeere i 1505 og oppnådde uavhengighet fra Storbritannia i 1948. Tamilene mistet sin selvbestemmelse i 1833 på grunn av at Storbritannia slo sammen Ceylon, som tidligere hadde tre forskjellige kongedømmer, til ett land. Etter selvstendigheten kjempet Eelam-tamiler for å beskytte sine rettigheter i over 30 år uten vold.

Den tamilske befolkningen var ikke med på å vedta Sri Lankas grunnlov som blei vedtatt i 1972. Siden 1956 har tamilene opplevd undertrykking og urettferdighet, noe som førte til at Eelam-tamiler vedtok den historiske Vaddukkodai uavhengighetserklæringen i 1976. Den ble godkjent av et mandat av folket i nord og øst på øya under valget i 1977.

FNs menneskerettighetserklæring forankrer alle folks rett til selvbestemmelse, og artikkel 1 i FNs internasjonale konvensjon om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter (ICESCR) erklærer "Alle folk har selvbestemmelsesrett. I kraft av denne rett bestemmer de fritt sin politiske stilling og fremme fritt sin egen økonomiske, sosiale og kulturelle utvikling".

Titusenvis av tamilske flyktninger lider fremdeles i interneringsleirer i India, Australia, Malaysia, Thailand, Indonesia og andre mindre øyer i Det indiske hav. FNs Høykommissær for flyktninger (UNHCR) viser ingen omtanke for de tamilske flyktningene. Disse flyktningene utgjør en hel generasjon av tamiler som har blitt nektet tilgang til utdanning i disse landene.

Norge som tidligere fredsmekler er også en stor bidragsyter til tamilenes situasjon i dag. Norge har det moralske ansvaret for å beskytte tamilene mot pågående folkemord på Sri Lanka og skape trygge forhold for flyktningene som ikke kan reise trygt hjem. Dessverre tillater ikke den rådende ustabile politiske situasjonen på Sri Lanka, trygge forhold for tamiler på øya, fordi der har ekstreme buddhistiske munker mer politisk makt enn de valgte politikerne.

Masseforsvinningen av dem som overga seg direkte til det srilankiske militæret ved slutten av krigen (mer enn 18000), er en tydelig indikasjon på institusjonalisering av praksisen med forsvinninger på Sri Lanka. Statens skjuling av skjebne og oppholdssted til, og informasjon om de personene som har forsvunnet, utløser kriminelt ansvar. Sri Lanka har et av verdens høyeste antall forsvinninger, med et etterslep på mellom 70.000 - 150.000 påståtte forsvinninger siden slutten av siste fasen av krigen.

Etter slutten av den andre verdenskrigen proklamerte FN verdenserklæringen om menneskerettigheter i 1948 og den ble godkjent av 48 land. Samme år oppnådde Ceylon uavhengighet. Tamilene markerer 1948 som starten på singaleserne sin undertrykkelse av dem, ettersom de fortsatte å bruke sin majoritetsmakt. Eelam-tamiler som er den innfødte befolkningen på øya, blei i 2009 utsatt for det største folkemordangrepet siden 1950-tallet, utført av den singalesiske buddhistiske regjeringen. De som mistet hjem og jord til okkupasjonsstyrkene, samt sine kjære som ble bortført av den singalesiske buddhisthæren, protesterer den dag i dag. De har gjort det i over 1200 dager, gatelangs og foran regjeringskontorer. De venter fortsatt på rettferdighet.

Vi oppfordrer sterkt UNHRC, FNs sikkerhetsråd, Amnesty International, International Commission of Jurists og Human Rights Watch til å ta avgjørende standpunkt mot et trakasserende Sri Lanka og henvise det til Den internasjonale straffedomstolen.

Til sammen møtte flere hundre mennesker opp på Finnsnes og foran Stortinget i Oslo for å vise sin støtte til familien.

NOTAM*er bekymret for familien Collin som sitter kirkeasyl i Finnsnes.*

Kirkene er tomme og har få aktiviteter på grunn av koronaviruset. Dette gjelder også Finnsnes kirke. I disse dager er det ikke vanskelig å forestille seg hvor vanskelig det er å være i enn slags karantene i en kirke i over fem år.

Familien Antonipillai Johnsen Collin, Merry Anjala Johnsen Collin og Dilani Johnsen Collin har søkt tilflukt i Finnsnes kirke, nå som asylsaken deres er inne i en kritisk fase.

Sri Lanka er i dag et land som etter manges mening styres som et militærdiktatur. Vi mener det ikke er noe tvil om at familien er i livsfare om de blir sendt tilbake til Sri Lanka. Vi tamiler vet kanskje mer om farene de kommer til å møte, på grunn av vår opprinnelse og egne erfaringer. Vi følger også daglig med på det som foregår på Sri Lanka. Å være sympatisør med den tamilske frigjøringsorganisasjonen (LTTE) i Sri Lanka er ensbetydende med å underskrive sin egen dødsdom.

Dilani Johnsen Collin (32) har selv lagt ut en sterk bønn om hjelp i lokalavisa Folkebladet. (folkebladet.no) «Hun forteller at hun og foreldrene frykter myndighetene om de reiser hjem. Hun forteller også det var av frykt de ikke fortalte om deres tilhørighet til Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) i de første asylintervjuene i Norge».

Støttegruppa for familien Johnsen Collin som sitter i kirkeasyl arrangerte fakkeltog lørdag 8. februar 2020. Sannsynligvis kjente de fleste i støttegruppa ikke noe til familien før de banket på kirkedøra. Til sammen møtte flere hundre mennesker opp på Finnsnes og foran Stortinget i Oslo for å vise sin støtte.

Biskop Olav Øygard i Nord-Hålogaland bispedømme har sagt til Folkebladet «Men jeg mener disse menneskene faktisk må bli trodd i forhold til hva de har sagt. Bekymringen de har for å reise hjem er helt reell.»

Om Erik Solheim som tidligere har vært miljø- og utviklingsminister, spesialrådgiver i Utenriksdepartementet og fredsmekler på Sri Lanka i flere år, må vi kunne si vet hva han snakker om når det gjelder situasjonen på Sri Lanka. Han mener at kirkeasylantene har en troverdig forklaring.

Det gleder oss, og vi er takknemlig for at Senjapolitikerne har støttet opp om familien Collin som sitter i kirkeasyl. «Senja formannskap håper at saken får et positivt utfall for familien, og ønsker dem alt godt og lykke til» Og ifølge Folkebladet ble dette ført i pennen av Line Miriam Haugan (Frp).

Samtidig som vi er takknemlige for all den støtte og de muligheter vi selv har fått her i landet, ønsker vi å oppfordre alle aktuelle kontorer til å lese uttalelser som de berørte og andre involverte har kommet med, blant annet i Folkebladet, og gjøre det dere kan for å hjelpe familien Collin i Finnsnes kirke, slik at deres mangeårige liv i utrygghet får en lykkelig slutt.

«NOTAM»

Etter koronaens tid.

-Gabriel Edwin Rosairo-

Sivilisasjoner og supermakter har kommet og gått. Historiske hendelser som mennesker aldri trodde ville skje, har skjedd. Opprettelsen av Israel, avskaffelse av apartheid, Berlin- murens fall, oppløsningen av Sovjetunionen og mer som virket usannsynlig, er blitt til virkelighet.

Hendelsene i verden hittil tilsier at verden ikke kommer til å se ut slik verden var før koronaens tid. Endringer i verden kan åpne noen dører for det tamilske folk og nasjoner uten statsgrense. Vi må se etter åpninger som kanskje kan føre oss til større selvråderett.

Første verdenskrig varte fra 1914 til 1918 og kostet 9 millioner stridende og 7 millioner sivile livet. Men influensaen tok enda flere liv verden over. Det sies at i sluttfasen på krigen kom Spanskesyken (1918-1920) i flere bølger og smittet minst en tredjedel av verdens befolkning. Spanskesyken tok livet av 50-100 millioner mennesker.

Andre verdenskrig varte fra 1939 til 1945 og kostet 25 millioner stridende og 70 til 85 millioner sivile livet verden over. Asiasyken som startet i Kina 12 år senere (1957-1958) angrep mellom 20 og 50 prosent av befolkningen i de forskjellige landene og tok livet av 1,1 millioner mennesker.

Avslutningen på andre verdenskrig skapte et behov for å organisere verden annerledes for å sikre freden og å unngå en ny verdenskrig. FN-pakten trådte offisielt i kraft i 1945. Avkoloniseringa tok fart, og flere og flere land ble selvstendige etter denne krigen. Da FN ble opprettet hadde det kun 51 medlemsland, mot i dag 193.

I likhet med mange andre folkegrupper ble også tamilene gjort statsløse i 1948. Og de nye landene ble ikke helt frie. Manipulering av mindre utviklete land var en naturlig del av politikken til de tidligere kolonilandene og vinnerne av krigen. Proteksjonismen var den rådende innenriks- og utenrikspolitikken til de aller fleste landene. Nykolonialismen og den kalde krigen gjorde også sitt til at regimeendringer, statskupp og militærdiktatur bremset framgangen av nasjonsbygging i disse nye selvstendige statene. Kampen om utpressing, plyndring og militære intervensjoner for å sikre seg ressursene fra fattige land, skjøt fart.

Araberlandene mistet sin selvråderett med hensyn til oljeressursene. Israel ble til i 1948 samme år som apartheidlovene ble vedtatt i Sør-Afrika. Med krig og tomme løfter ble opprettelsen av Palestina holdt på en armlengdes avstand. Apartheid ble avskaffet i 1990. Utviklingshjelp handlet om hvorvidt bistanden skulle brukes i henhold til giverlandenes interesser.

Oppløsningen av Sovjetunionen i 1991 førte til flere selvstendige land i Øst-Europa. I mangel på en konkurrerende supermakt ble USA verdens eneste. USA ble et selvutnevnt politi for hele verden.

Alt dette og mer til har skjedd i det man kan kanskje kan kalle den andre mellomkrigstiden, altså mellom den andre verdenskrigen og koronakrisen.

Koronakrisen, tredje verdenskrise? Om det er FN som er årsaken til at tredje verdenskrig lar vente på seg er ikke godt å si. Siden opprettelsen av FN har det vært flere konflikter i verden med mange drepte. Under disse konfliktene har FN enten stått på tilskuerplass, eller bjeffet mot menneskerettighetsbrudd og krigsforbrytelser som en tannløs hund, mens menneskene har blitt slakta ned i hopetall.

Viruset har ikke noe FN å ta hensyn til og fienden er usynlig. Den oppsøker menneskene med sitt dødbringende angrep. Kommer koronaviruset i flere bølger som spanskesyken? Hvor mange liv vil viruset ta denne gangen? Hvor lenge vil krisen vare? Det vet man ikke. Menneskene dør over hele verden uten etniske, religiøse og økonomiske skillelinjer. Verdens nasjoner er i krise. Vanlige hverdagsmennesker opplever usikkerhet og er forvirret. Verden er midt i en krisetilstand. Koronakrisen.

Ingen sivilisasjon varer evig. Vi er i dag, billedlig sett, omtrent i samme situasjon som verden befant seg under mellomkrigstiden. Inflasjonen er faretruende høy.

Arbeidsledigheten skyter i været. Pilene peker nedover for økonomien. Verdens eneste supermakt USA ligger kanskje snart i ruiner og resten av de vestlige landene har også tøffe tider foran seg. Trump vil ikke lenger være verdens politimann. Det er fare for at det kan komme protester, opprør og store demonstrasjoner, omveltninger og KRIGER slik det var tilfelle etter andre verdenskrig. Om verdenskartet igjen blir forandret med færre eller flere land, gjenstår å se.

Finnes det sivilisasjoner i historien som bare har bukket under for andre sivilisasjoners fremvekst, uten å mobilisere til kamp?

Kina har fått et forsprang under koronakrisen og er nå blitt fabrikken for hele verden. Staten Sri Lanka med sin enorme gjeld til Kina, har satt seg selv i et avhengighetsforhold til utlåneren.

Sri Lanka har store naturressurser på land og i havet utenfor øya. Det er en åpen hemmelighet at det er olje utenfor Mannarkysten i tamilsk område. Sri Lankas beliggenhet på det geopolitiske kartet gjør at området allerede er blitt et maktpolitisk sjakkbrett for stormaktene. Hverken India, USA eller andre industriland som i dag ligger på sykesenga, kommer til å akseptere at Kina skaffer seg råderett over verdens ressurser, tar kontroll over verdensmarkeder og skaffer seg betydelig innflytelse over land som Sri Lanka.

Åpner koronatiden en mulighet for selvråderett og et trygt liv for tamilene på Sri Lanka? Har den tamilske nasjonen noe håp etter koronaens tid? Det vet vi ikke. Koronakrisen etterlater seg pr dags dato flere spørsmål enn svar.

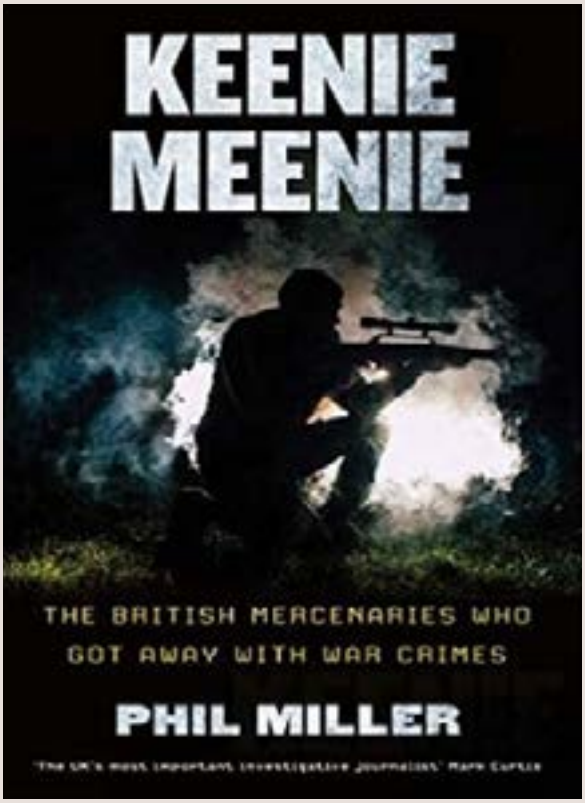

Ny bok avslører aktivitetene til «Keenie Meenie Services». Et leiesoldatfirma som tilbød profesjonell trening i å drepe til de som var villige til å betale for det. Et av de store og hemmelighetsfulle britiske leiesoldatfirmaene som har vært involvert i krigsforbrytelser i mange land, inkludert Sri Lanka.

Leiesoldater i krigen mot tamilene på Sri Lanka.

-Gabriel Edwin Rosairo-

Dersom ikke leiesoldatfirmaet «Keenie Meenie Services» (KMS) hadde støttet opp om Sri Lankas regjering fra 1983, ville tamilenes frigjøringsbevegelse ha oppnådd sitt militære mål så tidlig som i 1986, ifølge boka. Dette ville kanskje ha hindret ytterligere tiår med blodbad.

Det tilsynelatende anonyme leiesoldatfirmaet var involvert i krigsforbrytelser verdenover. De anonyme direktørene ble aldri holdt ansvarlige for forbrytelsene.

Leiesoldatfirmaer stiller sine levende drapsmaskiner til disposisjon for andres kriger. Motivet er penger. Storbritannia var ikke alene om å bruke leirsoldater for å hjelpe, kontrollere, eventuelt også motarbeide ledere i sine frigjorte kolonier. Leiesoldater lærer ikke bare opp kundene sine til å drepe, de blir også leid ut som rådgivere innen militærstrategi og kommunikasjon. Dette var også tilfellet under Sri Lankas krigføring mot sine egne borgere.

Mottakerlandene og bidragsyterne av leiesoldater har en uvanlig sterk forkjærlighet for hemmelighold. De alle fleste medier og politikere gjør sitt beste for å skjerme sitt lands militære fra å bli gransket. Det var tydelig da forfatteren av boka møtte hindringer i forbindelse med at utlevering av hemmeligstemplede dokumenter ble holdt

tilbake selv etter 'trettiårsregelen' av hensyn til nasjonal sikkerhet som begrunnelse. Ikke uvanlig kanskje, blant de som føler at de er de utvalgte til å styre de mindre begavede.

På begynnelsen av 1980-tallet, ble den anglofile presidenten på Sri Lanka, J.R. Jayewardene, oppmerksom på britenes vellykkede militære støtte til sultanen av Oman i kampen mot frigjøringsbevegelsen «Dhofar Liberation Front», DLF. Han ønsket seg britisk hjelp for å beseire de tamilske tigrene. Storbritannia nektet offisielt å sende soldater for å hjelpe Sri Lanka, i frykt for at det ville ødelegge viktige handels- og forsvarsavtaler med India som sympatiserte med de tamilske separatistene på det tidspunktet.

Løsningen ble KMS som hovedsakelig hadde veteraner fra «Special Air Service (SAS)» og aktive reserver i sin portefølje. KMS ble opprettet i 1975 og virksomheten gikk i begynnelsen ut på å leie ut livvakter til britiske diplomater i konfliktområder. Etter hvert utvidet firmaet til også å leie ut livvakter til Saudi Arabias oljeministre.

Boka avslører, i henhold til frigitte dokumenter fra Nasjonalarkivet, at det ikke var en prioritert politikk blant britiske politikere på 1980-tallet å gjøre leiesoldatvirksomhet ulovlig. Selv om enkelte innen den britiske regjeringen ønsket et forbud, var det flere som så mulighet til å drive fordekt utenrikspolitikk via leiesoldatvirksomheter. KMS hadde kontakter med landenes ledende politikere og byråkrater. Denne «døra på gløtt»-strategien ga britene rom for fornektelse og bortforklaringer i tilfelle leiesoldater ble drept eller blir tatt til fange. Det var heller ikke noen overraskelse at britene ikke bare var klar over KMS sine aktiviteter på Sri Lanka, men de hadde sannsynligvis også oppmuntret til deres tilstedeværelse på øya.

Krigen om Dhofar i Oman boka gir et innblikk i og forklarer KMS sine aktiviteter i flere land bl.a. Irland, El Salvador, Argentina og Nicaragua bare for å nevne noen. Det viktigste landet som nevens og som fikk konsekvenser for tamilene er Oman.

Terrorbombing med vinglassgranater. Slipper vinglass med granat fra helikopter. Når den treffer bakken, knuser glasset og granaten eksploderer.

Krigen i Oman handlet blant annet om at den venstreorienterte frigjøringsbevegelsen «Dhofar Liberation Front», DLF, hadde som mål å opprette en uavhengig stat i Dhofar. Målet deres var også å avslutte den britiske innflytelsen i Gulf-regionen. På 1970- tallet hadde DLF tatt kontroll over store deler av vestlige Dhofar. Sultanen av Oman inngikk leieavtale med KMS for å trene opp sine spesialsoldater. Britene, med sin velkjente splitt og hersk taktikk, klarte å splitte DLF og på den måten skaffe Sultan av Oman overtaket. Oppe i åsene i Dhofar ble den nye spesialstyrken trent opp av tidligere SAS-personell. Britene levde her et ekstravagant liv. KMS hjalp en ung sultan i denne tidligere britiske kolonien til å undertrykke sine egne borgere og sementere hans diktatoriske grep om makta.

Sultanens framgang med å splitte og etter hvert fjerne frigjøringsbevegelsen DLF, var utslagsgivende for Sri Lankas president J. R. Jayewardene for å inngå avtale med KMS i 1983. Frigitte dokumenter avslører at Storbritannia tillot pensjonerte britiske soldater å jobbe i Sri Lanka under kontroll av KMS.

Tamilene og muslimene splittes. For Sri Lankas del begynte det med at regjeringssoldater var i ferd med å tape mot den tamilske frigjøringsstyrken. Regjeringssoldatenes motivasjon for å slåss var i ferd med å ebbe ut. Presidenten valgte KMS som sine redningsmenn for å fremme motivasjon for sine krigstrøtte soldater.

I begynnelsen kjempet de tamilske og de tamilsktalende muslimske ungdommene sammen mot regjeringssoldatene. Tamilenes overlegne militære styrke var en trussel mot den mono singalesiske srilankesiske regjeringsstyrken. På 80-tallet hjalp KMS med å splitte det tamilske og muslimske samfunnet på to forskjellige måter. Sri Lankas spesialstyrke, STF, plantet sammen med enkelte muslimer bomber i muslimske områder øst i landet og utførte massakre på tamiler. KMS ga helikopterstøtte til STF som minnet om Vietnam krigen. Med maskingevær montert på helikopter skjøt de mot den flyktende tamilske landsbybefolkningen. Dette var også kjent for den britiske regjeringen. Boka avslører også at den samme britiske regjeringen var bekymret for solidariteten mellom tamilene og muslimene på den tiden. For KMS og staten Sri Lanka var den første og viktigste seier å splitte tamilsktalende muslimer fra den øvrige tamilsktalende befolkningen i landet.

KMS sine helikopterpiloter fulgte sine srilankiske kollegaer mens de utførte massakrene. Mellom august 1985 og mai 1986 registrerte lokale prester minst 50 angrep fra helikoptre.

Minnesmerke over «rekefarmmassakren». Beboere i Batticaloa samler seg ved Kokkadichcholai-minnesmerket hvert år for å minne de massakrerte. KMS-trente STF (singalesisk spesialstyrke) stod bak det som minnes som «rekefarmmassakren» 27. januar 1987 der 87 tamilske arbeidere ble drept. Blant ofrene var syv gutter mellom 12 og 14 år. Minnesmerket ble gjenreist etter at det opprinnelige monumentet ble ødelagt av det sri lankiske militæret.

Disse drev med avskyelige krigføringsmetoder som å kaste syre fra helikopter og ødelegge øynene på mor for deretter å skyte og drepe spebarnet i morens armer. Brenne hus, ødelegge gårder og drepe husdyr. Henrette baker og prest og deretter skyte på de første som kom for å hjelpe til med føre bort likene. Disse handlingene fikk hundrevis av mennesker til å flykte og ødela utdanningsmulighetene for tusenvis av ungdommer.

Boka tar også opp Contras sine sabotasjeaksjoner i Nicaragua. Interessant nok solgte KMS også sine tjenester til Contras og både Ronald Reagan og Margaret Thatcher omtalte Contras som frihetskjempere. Boka avslører at KMS under Thatcher-æraen (1979-1990) fikk lukrative kontrakter i Asia og Sør-Amerika. De mottok millioner av dollar mens de samordnet og utførte forskjellige militære operasjoner.

Det er sjelden vi får dokumentasjon med inngående analyse av hendelsesforløpet i tamilenes og Dhofarfolkets frigringskamp. Boka kaster lys over leiesoldatenes skyggefulle verden. Boka er også tettpakket med kilder, undersøkende og oppsøkende journalistikk for de som ønsker å forstå britisk utenrikspolitikk på Sri Lanka og rundt om i verden.

Boka river maska av det britiske hykleri og viser spesielt for den yngre tamilske generasjonen hva de sanne motivene til den britiske regjeringen har vært og stort sett fremdeles er når det gjelder Sri Lanka.

Urettferdige systemer blir skapt av mennesker og kan endres av mennesker.

– Steven Pushparajah K –

De aller fleste av oss har presserende ting å gjøre daglig. Vi må gå på jobb, ta vare på barna, kjøpe luksusbil, betale lån eller reise på ferie. Menneskets egoistiske holdning skjermer for det som skjer rundt i verden. Globalisme og geopolitiske interesser blant stormaktene skaper frykt og krig.

Denne verden er full av irrelevant informasjonsflyt og manglende rettferdighet. Teorien om en global regjering, og et økonomisystem der hvem som helst kan være med i debatten om menneskehetens fremtid, er en vanskelig visjon å opprettholde. Ofte merker vi ikke en gang at det pågår en debatt eller hva de viktigste spørsmålene er.

Krigen som endte på Sri Lanka i 2009, etterlot et land som igjen må reise seg fra ødeleggelser og grusomheter. Til tross for utallige debatter og fredsbyggende initiativ for å gjenopprette landet etter flere tiår med vold, og befeste fred, har mange lærde konkludert med at Sri Lanka ennå ikke har lyktes. Det er ikke etablert rom der den tidligere tamilske frigjøringsorganisasjonen (LTTE) sine støttespillere eller de som oppfattes som medlemmer virkelig kan være en del av den sosiale, økonomiske og politiske ordenen.

Militarisering.

Etter krigens slutt i 2009 har de tradisjonelt tamilske områdene i nord og øst hatt en økt militær tilstedeværelse. Regjeringen Rajapaksa oppmuntret bosetting der av etniske singalesere ved å gi landbevis, bolig og annen infrastruktur. Hensikten var å utvanne tamilsk dominans i disse områdene, og militæret har forsøkt å fremstille Sri Lanka som et land som består av srilankesere.

Artikkel 3
Alle har rett til liv, frihet og sikkerhet.

En sinhala-buddhistperson som ledet kommandokjeden med ansvar for folkemords-massakrene på over 150.000 tamiler i mai 2009, er i 2019 blitt valgt som president for den "mislykkede staten" kalt Sri Lanka. I tillegg er den daværende sjefen for en militær divisjon, Shavendra Silva, utnevnt til hærsjef. En annen påstått krigsforbryter, Kamal Gunaratne, er utnevnt til forsvarsminister. Disse handlingene viser at menneskerettighetene ikke eksisterer på Sri Lanka.

Artikkel 6
Alle har rett til overalt å bli behandlet som person og ikke som en ting

Artikkel 7
Alle er like for loven og har rett til samme *beskyttelse av loven.*

Hvis tamilenes rettigheter skal respekteres, må det gjennomføres en større revisjon av det politiske systemet. Den bør anerkjenne Eelam-tamiler som en nasjon med sitt tradisjonelle hjemland. FNs verdenserklæring om menneskerettigheter (UDHR) ble forkynt slik at menneskeheten kan leve i fred. Et stort flertall av land ser imidlertid ikke ut til å respektere disse høye idealene.

Artikkel 4
Ingen har rett till å gjøre deg til slave, og *du skal heller ikke gjøre andre til slave.*

Artikkel 5
Ingen har rett till å skade deg eller torturere deg.

Mens verdens oppmerksomhet er rettet mot COVID-19-krisen, brukte Sri Lankas president Gotabaya Rajapaksa denne krisen til å score et politisk mål.

Han slapp fri en domfelt kriminell, tidligere Sri Lankas hærstabssersjant, Sunil Ratnayake. Denne sersjanten er den eneste personen som i 2015 ble dømt for drapet på åtte uskyldige tamilske sivile inkludert barn, da de kom hjem for å hente eiendelene sine i Mirusuvil, nord på Sri Lanka. Dette er et bevis på at Sri Lanka ikke kan etterforske krigsforbrytelser selv. Derfor er det viktig at Den internasjonale domstolen bør granske krigsforbrytelser og folkemord som ble begått under siste fasen av krigen i 2009.

Artikkel 14
Alle har rett til å flykte til et annet land og bli beskyttet der hvis de blir forfulgt eller står i fare for å bli forfulgt. Men denne retten gjelder ikke for de som blir forfulgt på grunn av en vanlig forbrytelse.

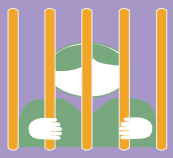

Artikkel 9
Ingen har rett til å kaste deg i fengsel uten grunn eller utvise deg fra landet ditt.

Tamilenes menneskerettigheter er fanget mellom de konkurrerende geopolitiske interessene til mektige nasjoner og den singalesiske buddhistiske regjeringen.

I sin innsettelsestale advarte nåværende president tamilene mot å proklamere eget landområde. I mangel av en utdannet tamilsk arbeidskraft, fortsetter dyktige singalesere koloniseringen av tamilske områder forkledd som «utvikling». Enhver løsning av det nasjonale spørsmålet bør anerkjenne tamilenes rett til selvbestemmelse over de geografisk sammenhengende landområdene. Disse avtalene skal garanteres av en tredjepart som opptrer som en ærlig observatør/håndhever. Etter massakren i 2009 og den påfølgende ødeleggelsen av de facto-staten, forventer det tamilske samfunnet at alle tamiler vil komme sammen for å formulere en handlingsplan for å gjenvinne sine rettigheter.

Artikkel 12
Alle har rett til privat liv. Ingen har lov til å ta seg inn i huset ditt, åpne brevene dine, plage familien din eller baktale deg.

Sri Lanka har brutt alle 30 artiklene i UDHR. Folkemordet i Mullivaaikkaal med voldtekt av tamilske kvinner og jenter, er et bevis på at Sri Lanka er i strid med UDHR. Det skal bemerkes at når en gruppe mennesker blir utsatt for forfølgelse på grunnlag av sitt språk og etnisitet, er deres juridiske rett til å forsvare seg også beskyttet av loven. Sri Lanka bør stilles for krigsforbrytderdomstolen som f.eks ICC (International Criminal Court) eller ICJ (International Court of Justice).

Artikkel 10
Hvis du er anklaget for en forbrytelse må saken mot deg behandles offentlig og på en rettferdig måte.

Artikkel 19
Alle har rett til å ha sin egen mening, si hva de tenker og til å utveksle informasjon og idéer med *andre.*

Alle mennesker i verden fortjener en rettferdig sjanse i livet, uansett hvilken hudfarge, kjønn, nasjonalitet, språk, religion de har, eller hvor de ble født.

Alle urettferdige og brutale systemer har blitt skapt av mennesker. Og de kan også endres av mennesker. Ingen systemer i verden er umulige å endre. Det er derfor vi tamiler som ble utsatt for folkemord, jobber for en mer rettferdig og varig politiske løsning.

Det er ikke angrefrist på alt du kjøper. På loppemarked for eksempel.

Katta i sekken?

-Shobika Suthahar-

Det er lett å rote seg bort i fellene i verdens forbrukerjungel. Som forbruker kan du, uansett om du er gammel eller ny i landet, miste retningssansen selv på tilsynelatende oversiktlige norske stier. Noen enkle veivisere kan lede oss gjennom villnisset.

Gjennom livet utfører vi mange kjøp nesten hver uke, om ikke hver dag. Det er ikke ofte vi tenker over disse kjøpene i noe særlig større grad. Det å handle er en såpass hverdagslig aktivitet, at det som regel går ubemerket. Et kjøp kan innebære mangt, alt fra kjøp av en melkekartong til dyre handler som boligkjøp og bilkjøp.

De fleste ganger går dette som smurt. Du kjøper et produkt og du er fornøyd med produktet. Likevel har vi alle opplevd at det noen ganger skjærer seg. Enten fordi produktet var dårlig eller ble ødelagt eller at du rett og slett bare var misfornøyd.

Jeg ønsker å benytte denne anledningen til å komme med noen tips. Tips for hva man kan gjøre når du har gjort et såkalt «dårlig» kjøp.

Har du skutt gullfuglen? Ikke glem kvitteringa.

Reklamasjonstid

Når du oppdager en feil, som for eksempel at motoren havarer eller det kommer dårlig lyd ut av øreproppene, reklamer! Å reklamere kan man gjøre både skriftlig og muntlig, men det er som alle vet enklere å bevise dersom en reklamerer skriftlig. Dette kan for eksempel gjøres gjennom e-post eller SMS.

Når vi jurister snakker om reklamasjonstid, er det to ting vi referer til; den relative og absolutte reklamasjonsfristen.

Den relative reklamasjonsfristen er den tiden mellom du oppdager mangelen til du reklamerer til selger eller leverandør. Denne fristen er kort, men ikke klar. Etter loven er den på et sted mellom 2 til 3 måneder. Det er derfor viktig å reklamere så snart *man oppdager en feil.*

Deretter kommer den absolutte reklamasjonsfristen, denne løper fra du kjøper produktet til feilen oppstår. Her igjen er det to forskjeller. I utgangspunktet er fristen på to år. Dersom du har kjøpt produktet av en privat person er den alltid to år, for eksempel hvis du har kjøpt en mobil på finn.

Det finnes likevel et unntak for dette. Det er når du har kjøpt et produkt fra en næringsdrivende og når du har kjøpt et produkt som er ment å vare lenger enn 2 år. Dette kan være en mobiltelefon, vaskemaskin, bil osv. Da er reklamasjonsfristen på 5 år.

Legg merke til at det dermed er to absolutte reklamasjonsfrister enten to eller fem år.

Garanti vs. Reklamasjon.

Når man snakker om reklamasjon kan man fort blande dette med garanti. Vær oppmerksom på at reklamasjon er noe alle forbrukere har krav på etter loven. Dersom du kjøper en vare i hvilken som helst butikk eller norsk nettside har man i utgangspunktet 2 eller 5 års reklamasjonstid. Likevel er det noen selgere og noen produkter som du kan få lengre garantitid på. Dette kan være vinduer som er ment å holde mye lenger enn 5 år. Da kan noen butikker tilby lengre garantitid, eller så kan det være at noen selger tilbyr kortere garanti. For eksempel ved kjøp av bruktbil er det flere som har 3 måneder bruktbilgaranti. Dette er igjen uavhengig av hva loven sier.

Som oftest er garanti et bredere vern og skal i utgangspunktet gi forbrukere bedre rettigheter enn loven, men husk at selgere kan ikke frata deg de rettighetene du har etter loven.

I noen tilfeller kan det hende at noen selgere tar inn produktet dersom du reklamerer uavhengig av frister og mangler. Dette kan være fordi de ønsker å opprettholde et godt rykte og gi en god kundeservice. Det betyr dermed ikke at du hadde en god sak eller, at dette var en mangel du hadde krav på retting etter loven.

Bevisbyrde

Et viktig moment som ofte kan være en hindring, er at den som klager på et produkt har som utgangspunkt bevisbyrde. La meg forklare dette med et eksempel. La oss si du klager på en dyr jakke, du klager fordi kvaliteten er dårlig. Du klager til butikken hvor du kjøpte jakken. De tar inn jakka og sjekker den, noen dager senere forteller de at klagen ikke stemmer. Butikken mener altså at jakka ikke har dårlig kvalitet og er i den stand den skal være.

Spørsmålet blir da hvem som skal bevise at jakka ikke er av riktig kvalitet og stand. Det er faktisk du, som klager på produktet, som må bevise dette. Altså når butikken avviser kravet ditt, så må du klare å motbevise dem ved å innhente andres uttalelse og dette kan være vanskelig. Hvor kan man i alle dager finne en ekspert som kan uttale seg om jakkens standard?

Likevel er det et unntak for dette, og det er når du har kjøpt av en næringsdrivende og det er under 6 måneder siden kjøpet var inngått.

«Solgt som den er»

I noen kontrakter ved kjøp kan man se at produktet er "solgt som den er". Eksempelet her kan være når du finner en fantastisk fin bil på finn. Du ringer selger, drar ut for å se på bilen, ved første øyekast ser bilen like fin ut som i finn-annonsen. Du er spontan og kjøper bilen. På vei hjemover havarer bilen. Du ringer selger og forteller om dette. Selger forteller at dette ikke er noe han visste om og, at bilen nå er ditt ansvar. Selger fraskriver sig dermed alt ansvar for bilen.

Slik jeg nevnte tidligere, er da bevisbyrden på kjøpers side. Her har dere noen argumenter som kan tale for at selger likevel kan være ansvarlig.

Det ene kan være at selger fortalte, at for eksempel bremseklossene var nylig byttet. Det kan da ikke ha seg slik, at du må bytte dem etter kun en uke. Eller at motoren nettopp var sjekket og skulle holde tre år til- da er det urimelig at den skal havarere på vei hjem. Men igjen, les tips nede om «skriftlig». Det er enklere å bevise når du får slik informasjon fra selger skriftlig.

Det andre er, som det står over, at bevisbyrden kan ligge på selger dersom selger er profesjonell part og bilen er kjøpt for under 6 måneder siden. Så selv om en bil er kjøpt brukt, vil det ikke automatisk si at man må dekke alle feil og mangler på bilen som oppstår etter kjøpet. Skriftlig Dette siste tipset er et tips som vi alle vet om, men likevel trår vi feil når det kommer til stykket. Dette er vanskeligst når man står i butikken og spør om kvaliteten på en vare. Selger snakker høyt om hvor god og fantastisk produktet er, når du først kommer hjem er den ikke halvparten så bra som det selger sa. Hva skal man gjøre da når man går tilbake til butikken og det er en annen ansatt som står bak disken og du forteller hva hun som solgte produktet hadde sagt til deg? Uansett om det er et lite produkt eller store håndverkskontrakter, prøv alltid å få det meste skriftlig. For selv om en avtale er like bindende muntlig som skriftlig, er det alltid enklere å bevise noe som står svart på hvitt.

Det samme gjelder kvitteringer og kontrakter- ta alltid vare på dem.

Framtiden er robot.

– Sambavi Vethananthan –

Klar til robotprogrammeringskonkurranse i Telenor Arena 2018. Disse deltok i robotkurset under navnet Tamil Space Solution. Herifra kom de hjem med pokaler fra kategorien markedsføring.

Tamilsk Ressurs og Veiledningssenter, TRVS, har tilbud til ungdommer i alle aldre. I flere år har de bidratt med forskjellige aktiviteter som treff for eldre, treningsopplegg for voksne og leksehjelp for ungdom. Et av de nye tilbudene er robotkurs, med satsing innenfor robotprogrammering.

Robotkurset er en arena med litt over 60 elever fra alderen 6 år og oppover. Det er rettet mot de som interesserer seg for teknologi, ønsker å utvikle teknologievnene sine og få et bredere nettverk blant tamilske ungdommer.

Kurset ble i første omgang opprettet for å lære bort programmering av dataprogrammer. Etter kort tid begynte de med å programmere Lego EV3 roboter, og det var slik navnet «robotkurset» oppstod. På kurset programmerer de Lego roboter og lærer om datamaskinens funksjoner og deler. Dette fikk dem til å melde seg på First Lego League, som er en kunnskapskonkurranse for unge i alderen 10 og 16 år.

First Lego League gir deltakerne en tidlig smakebit i realfag. Gjennom 8 ukers arbeid skal deltakerne gjennom ulike roller som ingeniører, forskere og programmerere løse et samfunnsaktuelt oppdrag. Dermed må de produsere en innovativ løsning på problemet, i tillegg til å designe og programmere en LEGO MINDSTORMS robot og markedsføre lagets løsning. Konkurransen blir delt opp i 4 kategorier: forskning, teknologi, robotbanen og markedsføring. I hver kategori vil det kåres vinnere.

Tamil Space Solution. Robotkurset ble med i konkurransen for første gang i 2017. De kom ikke hjem med noen pokaler, men viljen for å vinne neste år var høy. De kom hjem med mye lærdom, og fikk bedre kunnskap på hvordan de skulle løse neste års utfordring.

I 2018 deltok robotkurset igjen, under navnet «Tamil Space Solution». Denne gangen kom de hjem med pokaler fra kategorien markedsføring. De har i tillegg til dette vært med i andre konkurranser, bl.a. Nysgjerrigper. Gjennom disse konkurransene har de vist sine ferdigheter i flere forskjellige grener.

Teknologi er fremtiden. Tamilske ungdommer er med på utfordringer. De har også vært med i konkurranser bl.a. Nysgjerrigper.

*T*haipongal er den tamilske høsttakkefesten og nyttårsdagen som kommer ca. 15. januar. Her viser de tamilske ungdommene sine kunnskaper og ferdigheter til frammøtte festdeltakere og robotkurset har de siste årene hatt sitt eget program. Dette har gjort at teknologi har blitt et mer spennende tema for tamiler generelt.

Flere og flere tamilske ungdommer velger å bli en del av denne gjengen. Ungdommene sier selv at dette er en arena der de møter mange engasjerte ungdommer i hverdagen sin. De begrunner engasjementet sitt både med den teknologiske innsikten de får og det gode sosiale miljøet.

Teknologi er fremtiden og jo tidligere man henger seg med på den teknologiske utviklingen jo flere fordeler vil man ha. Det lønner seg å kunne tekniske funksjoner og kjenne til snarveier både til skolearbeid og i hverdagen, da det kan gjøre livet litt enklere. Derfor har det vært viktig at tamilske ungdommer har engasjert seg, men også vist fremskritt innenfor dette området.

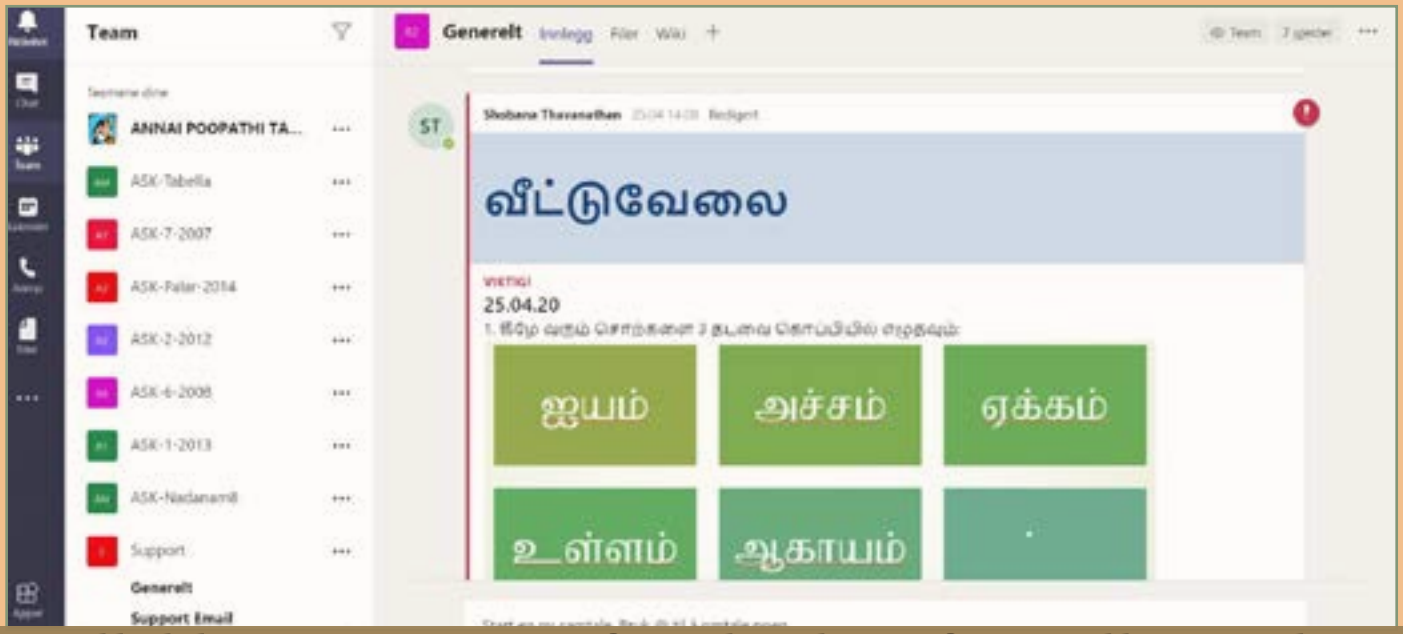

Vellykket overgang fra direkte formidling til digital formidling i koronatiden.

– Nirmalan Selvarajah –

Annai Poopathi tamilsk kultursenter har brukt TEAMS for å omstille formidlingen under covid-19 pandemien. Omstillingen kalles «inayamuttram» og betyr nettverkshage. Samtaler og andre aktiviteter med barn og ungdom forgår digitalt. Den digitale omstillingane vil prege Annai Poopathi tamilsk kultursenter i lang tid framover. Når vi ser tilbake på vår historie i Norge har vi oppnådd mye ved å samarbeide om å møte utfordringene vi har stått ovenfor, nå også under koronatiden.

I løpet av kort tid fikk Annai Poopathi tamilsk kultursenter opp TEAMS takket være frivillige ildsjeler. Dag og natt har de stått på sammen med de andre tamilske lokallagene for å få alle aktuelle deltakere inn på TEAMS. Kultursenteret har nå fått 95% (ca 1800) av medlemmene og frivillige inn på dette spennende nettverket og flere vil følge med. På denne måten har vi klart å få våre aktiviteter på digital plattform.

Man kan ikke få takket dere nok, alle styremedlemmer, frivillige og forelesere som jobber for den oppvoksende slekt.

Dere formilder tamilsk kultur og kunst også under denne vanskelige tiden. Selv om videokonferanse og digital formidling har vært tilgjengelig lenge, kom dette likevel som et positivt alternativ for oss og veldig mange andre ungdommer som er kunnskapsmottakere. Til tross for at dette er nytt kunnskapsverktøy for oss, har vi i løpet av kort tid lært og forstått TEAMS applikasjonen slik at vi kan bruke den sammen som gruppe. Det gleder oss at så vel ungdommer som eldre frivillige har klart å holde motet oppe og fått det til.

I denne tiden er det viktig at barn og ungdom har en sosial arena, kontakt med voksne og andre som bidrar til en god psykisk helse. Med digital plattform kan barn og ungdom få aktiviteter og mulighet til å møte hverandre. I tillegg utførte Annai Poopathi tamilsk kultursenter en stor, vellykket barnesangoppvisning digitalt. Kultursenteret er glad for å ha omstilt seg til å være en spennende digitalisert kultur- og kunnskapsformidler. Alternativet ville ha vært isolasjon og ensomhet uten mulighet for en meningsfylt hverdag.

«Thai Pongal», tamilsk nyttårsdag.

Tamilske lærde kom etter mange års forskning fram til at 1. januar i det tamilske året var 15. januar 2020 og blir 14. januar i 2021 i henhold til gregoriansk kalender, og at vi nå er i det tamilske året 2051. Nyttårsdagen er også Pongaldag, den viktigste tamilske festivalen. Dagen markeres med høsttakkefest og nye klær, pynt og festligheter. Feiringen inneholder også leker og konkurranser for barn og voksne.

Pongal betyr «koke over». En del av seremonien er å lage grøt og la melk koke over i retning mot sola. Grøten lages av den første risavlingen og tilsettes jaggery (sukker). Grøten kokes på vedovner utendørs. Farget ris og rismel brukes for å lage vakre mønster ved inngangspartiene og dette fortærer dyr og fugler etter hvert. Alle tamiler feirer pongal, uavhengig av religionstilhørighet. Pongal er en takkefest til sola som gir årstider, avlinger osv.

Dagen etter er det takkefest for dyra som pløyer jord, gir gjødsel og melk. Kyr og okser blir respektert og æret. Det er dagen da storfe får hvile. Bønder hedrer sine lojale dyr ved å ha takkefest for dem.

Denne tamilske høytidsdagen blir nå feiret i flere land verden over hvor det bor tamiler. Tamiler i mange land arbeider aktivt for å gjøre januar til «Tamilsk kulturarvmåned» og på den måten bevare og gjøre tamilsk identitet, språk, litteratur, kunst, historie, utvikling og levemåte kjent for nye generasjoner som vokser opp i et flerkulturelt samfunn.

Utdeling av tørrmat. Koronaen og portforbudet fikk konsekvenser for mange familier.

Kronerulling i Norge redder krigsrammede og alenemødre under koronaen.

– Divar Kandasamy –

Det fire uker lange portforbudet for å begrense koronapandemien, stengte folk inne i hjemmene sine. Strengt portforbud gjorde at butikkene var stengt og inntektene forsvant for mange. Dette gikk hardt utover krigsrammede og alenemødre. De som var avhengig av dagsinntektene sine mistet muligheten til å skaffe seg mat. Mange familier var på sultegrensen. De trengte en utstrakt hånd, men lokale hjelpetiltak nådde ikke frem til alle.

Tamilene i utlandet inkludert i Norge, mobiliserte strakstiltak og bidro med det de kunne. De brukte lokale hjelpere til å organisere og distribuere matvarehjelp til de som trengte det mest. Hjelpen fra Norge har hittil gitt 1050 familier nødvendig tørrmat, noe som dekker behovet til en familie på 3-4 personer opptil en uke.

Støtten fortsetter da koronaen foreløpig ikke har lettet deres hverdag. Inntektsgivende arbeid er fortsatt utfordrende for mange familier.

Hva nettmediene sier om menneskerettighets situasjonen på Sri Lanka.

Colombo Gazette https://colombogazette.com/

Journalists for Democracy in Sri Lanka. http://www.jdslanka.org/

Tamil Guardien https://www.tamilguardian.com/

Tamilnet https://tamilnet.com/

Hva menneskerettighets aktivister og organisasjoner sier om tamilenes livssituasjon på Sri Lanka.

The Sri Lanka Campaign https://www.srilankacampaign.org/ethical-tourism/thinkagain/

Adayaalam Centre for Policy Research (ACPR) http://adayaalam.org/category/briefs/

Amnesty International https://www.amnesty.org/en/search/?country=38406

Human Rights Watch https://www.hrw.org/asia/sri-lanka

The International Truth and Justice Project - Sri Lanka (ITJP) https://itjpsl.com/

The People's Tribunal on Sri Lanka http://pptsrilanka.or

Stakkars det landet

Stakkars det landet der folket er får
og hyrdene fører dem vill
Stakkars det landet der lederne lyver
der vise stemmer er stilnet
og fordommer forpester eteren
Stakkars det landet som ikke hever røsten
for annet enn å hylle erobrere
og opphøyer bøllen til helt
og sikter mot å styre verden
med overmakt og tortur
Stakkars det landet som ikke kjenner
noe annet språk enn sitt eget
og ingen annen kultur enn sin
Stakkars det landet som puster pengeluft
og sover de stappmettes søvn
Stakkars det landet, ja, stakkars det folket
som lar sine rettigheter rakne
og sine friheter feies vekk
Landet mitt, tårer for deg,
frihetens vakre land.

Lawrence Ferlinghetti, 2007 (Fritt etter Khalil Gibran) Gjendiktning: Knut Grønvik, 2020